

ПУБЛІЧНА ДИПЛОМАТІЯ КРАЇН ЄВРОПИ

Робоча програма навчальної дисципліни (Силабус)

Реквізити навчальної дисципліни

Рівень вищої освіти	<i>Другий (магістерський)</i>
Галузь знань	<i>В Культура, мистецтво та гуманітарні науки</i>
Спеціальність	<i>В9 Історія та археологія; В10 Філософія</i>
Статус дисципліни	<i>Вибіркова</i>
Форма навчання	<i>очна(денна)</i>
Рік підготовки, семестр	<i>1 рік, весняний семестр;</i>
Обсяг дисципліни	<i>Загальна кількість: 120 год. лекції: 16 год., семінарські заняття: 30 год., самостійна робота: 74 год.</i>
Семестровий контроль/ контрольні заходи	<i>залік, МКР</i>
Розклад занять	https://schedule.kpi.ua/
Мова викладання	<i>Українська</i>
Інформація про керівника курсу / викладачів	Лекції: Гераськов Сергій Вадимович , доцент кафедри філософії Семінарські заняття: Гераськов Сергій Вадимович , доцент кафедри філософії
Розміщення курсу	<i>Створюється Classroom у середовищі Google Workspace. Дані для доступу до курсу надаються здобувачам вищої освіти перед початком навчального семестру.</i>

Програма навчальної дисципліни

1. Опис навчальної дисципліни, її мета, предмет вивчення та результати навчання

У сучасному світі засобам традиційної та «силової» дипломатії часто бракує гнучкості під час вирішення важливих міжнародних проблем. Це пов'язане з відсутністю належного розуміння специфіки тієї чи іншої країни, державного і суспільного устрою. Сьогодні успішною зовнішньою політикою є така, що приділяє більшу увагу таким публічним сферам і атрибутам, як культура, цінності, релігія, менталітет. Саме публічна дипломатія створює необхідний базис для підвищення ефективності міжнародної співпраці.

Публічна дипломатія розуміється як комплекс заходів довгострокової дії, що дозволяють започаткувати та розвинути діалог на рівні «держава-людина», використовуючи засоби «м'якої сили» (soft power), а також на рівні «людина-людина», сприяючи продуктивним міжособистісним контактам.

Метою навчальної дисципліни є вивчення теоретичних основ і національних особливостей здійснення публічної дипломатії в країнах Європи, факторів і тенденцій, що впливають на її розвиток, засобів для вирішення сучасних проблем у сфері міжнародних і суспільних відносин.

Вивчення даного ОК сприяє розвитку наступних *компетентностей*:

ФК 7. Здатність здійснювати аналіз, оцінку і прогнозування соціальних, політичних, економічних та культурних процесів із застосуванням фахових знань.

Здатність здійснювати експертний аналіз в предметній області.

ФК 12. Здатність усно і письмово презентувати та обговорювати результати наукових досліджень у різних формах наукової комунікації.

Здатність презентувати та обговорювати результати досліджень і професійної діяльності у сфері історії та археології.

Після вивчення навчальної дисципліни студенти мають можливість розвинути такі програмні результати навчання:

ПРН 14 розуміти зв'язки філософії з іншими напрямками філософського дискурсу та іншими інтелектуальними й гуманітарними практиками;

ПРН 17 аналізувати, оцінювати і прогнозувати соціальні, політичні, економічні та культурні процеси із застосуванням фахових знань та спеціалізованих навичок розв'язання складних задач філософії.

2. Пререквізити та постреквізити дисципліни

Дисципліна «Публічна дипломатія країн Європи» є вибірковою та викладається на першому курсі підготовки здобувачів. Пререквізитом до вивчення дисципліни є загальні знання з політичної та міжнародної історії Європи. Її вивчення може бути спрямоване на розвиток особистісного потенціалу, на формування/підсилення «м'яких» навичок (soft skills) у здобувачів вищої освіти, поглиблювати фундаментальні загальноосвітні і профільні знання студентів.

3. Зміст навчальної дисципліни

Тема 1. Вступ до публічної дипломатії.

Тема 2. Теоретичні та інституційні аспекти публічної дипломатії.

Тема 3. Напрями публічної дипломатії.

Тема 4. Імідж, образ та бренд. Процес формування іміджу країни.

Тема 5. Глобальний контекст публічної дипломатії: дипломатія vs пропаганда.

Тема 6. Національні підходи до публічної дипломатії в країнах ЄС.

Тема 7. Україна у вимірах європейської публічної дипломатії.

4. Навчальні матеріали та ресурси

Наведено рекомендовані навчальні матеріали та ресурси для засвоєння матеріалу, розглядуваного на лекційних заняттях та практичних заняттях.

1. Базова:

1. Висоцький О. Ю. Публічна дипломатія: конспект лекцій. В 2 ч. Дніпро: СПД «Охотнік», 2020. URL: <https://lib.in.ua/writer/oleksandr-vysoczkyj/>
2. ASEF Public Diplomacy Handbook. How to Win Hearts and Minds. Asia-Europe Foundation, 2016. URL: <https://asef.org/wp-content/uploads/2020/10/ASEF-Public-Diplomacy-Handbook.pdf>
3. Nye J. S, Jr. Soft Power: The Means to Success in World Politics. PublicAffairs, 2005. URL: <https://www.almendron.com/tribuna/wp-content/uploads/2020/02/joseph-s-nye-jr-soft-power.pdf>
4. Public Diplomacy: Handbook / І. Matiash (Ed.). Kyiv-Ostroh, 2021. URL: <https://sshdir.org.ua/publiczna-dyplomatiya-navch-posibnyk-za-zagal-red-iryny-matyash-natsionalnyi-universytet-ostrozka-akademiya-naukove-tovarystvo-istoriyi-dyplomatiyi-ta-mizhnarodnyh-vidnosyn-kyiv-gorobets-2021-22/>
5. Routledge Handbook of Public Diplomacy, N. Snow, N. J. Cull (Eds.). Routledge, 2020. URL: <https://kde.tasam.org/pdf/kitaplar/handbookofpublicdiplomacy.pdf>

2. Додаткова:

1. Гераськов С. В. Православна церква України в глобальній церковній політиці: виклики та перспективи для церкви і держави: аналітична записка. Збірник наукових праць Національної академії державного управління при Президентові України. 2019. Вип. 2. С. 138–154. URL: https://www.researchgate.net/publication/338205860_PRAVOSLAVNA_CERKVA_UKRAINI_V_GLOBALNI_J_CERKOVNIJ_POLITICI_VIKLIKI_TA_PERSPEKTIVI_DLA_CERKVI_I_DERZAVI#fullTextFileContent
2. Децик О.П. Стратегічне проектування розвитку сфери публічної дипломатії в Україні. Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: Державне управління. Том 31 (70). № 2. 2020. С. 66–73. URL: https://www.pubadm.vernadskyjournals.in.ua/journals/2020/2_2020/13.pdf
3. Дубов Д. Публічна дипломатія США в добу Холодної війни. Як США завойовували «серця та розум людей» (у дзеркалі розсекречених документів ЦРУ): Аналітична доповідь. Національний інститут стратегічних досліджень. Київ, 2020. URL: https://niss.gov.ua/sites/default/files/2021-09/analytrep_01_2021.pdf
4. Земзюліна Н.І., Захарченко М.В. Інституалізація публічної дипломатії: світовий та український досвід. Міжнародні відносини: теоретико-практичні аспекти. 2021. №8. С. 8–22.
5. Комарницький М. Роль публічної дипломатії в глобальній стратегії Європейського Союзу. Вісник Львівського університету. Серія філос.-політолог. студії. 2021. Вип. 35. С. 193–200. URL: <http://international-relations.knukim.edu.ua/article/view/248185>
6. Мостова Д.Ю. Різновиди публічної дипломатії в публічному управлінні. Держава та регіони. Серія: Державне управління, 2020 р., № 1 (69). С. 18–23. URL: http://pa.stateandregions.zp.ua/archive/1_2020/5.pdf
7. Пашков В. Сфера вищої освіти як інструмент «м'якої сили» у зовнішній політиці держави. Геополітика України: історія і сучасність. Збірник наукових праць. Вип. 1 (24), 2020. С. 54–64.
8. Птащенко О. В. Українська публічна дипломатія: минуле, сьогодення та перспективи. Вісник Східноукр-го нац-го унів-ту ім. В. Даля. Сєверодонецьк: СУНУ, 2021. Вип. 3 (267). С. 79–84. URL: <http://geopolitics-of-ukraine.uzhnu.edu.ua/article/view/2078-1431.2020.1%2824%29.54-64>
9. Сивак Т. В. Публічна дипломатія як інтеграційний компонент стратегічних комунікацій у публічному управлінні. Право та державне управління. 2019. № 3 (36). Т.2. С. 98–104. URL: http://pdu-journal.kpu.zp.ua/archive/3_2019/tom_2/17.pdf
10. Трофименко М. В. Інституціоналізація публічної дипломатії в Україні. Вісник Маріупольського державного університету. Серія: історія, політологія. 2018. Вип.22–23. С. 267–282. URL: https://repository.mu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/4152/1/inst_2018_22-23_268.pdf
11. Трофименко М. В. Діаспора як об'єкт і суб'єкт публічної дипломатії. Історико-політичні проблеми сучасного світу: Збірник наукових статей, 2019. Т. 39. С. 92–101. URL: <https://mhpi.chnu.edu.ua/mhpi/article/view/320>
12. Трофименко М. В. Трансформація публічної дипломатії Європейського Союзу в умовах глобалізації. Вісник Львівського університету. Серія філос.-політолог. студії. 2015. Вип. 7. С. 298–304. URL: https://repository.mu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/491/1/transform_publ_dyplomatii.pdf
13. Auer C., Srugies A. Public Diplomacy in Germany. Los Angeles: Figueroa Press, 2013. URL: <https://uscpublicdiplomacy.org/sites/uscpublicdiplomacy.org/files/useruploads/u35361/2013%20Paper%205.pdf>
14. Carta C., Higgott R. Cultural Diplomacy in Europe: Between the Domestic and the International. Springer International Publishing; Palgrave Macmillan, 2020. URL: https://books.google.com.ua/books/about/Cultural_Diplomacy_in_Europe.html?id=sAGfDwAAQBAJ&redir_esc=y
15. Crombois J. Bulgaria's Foreign Policy and EU Sanctions against Russia Europeanization, Politicization and Small Country Diplomacy. Southeastern Europe. 2019, 43, P. 1-28. URL: https://www.researchgate.net/publication/335401230_Bulgaria's_Foreign_Policy_and_EU_Sanctions_against_Russia_Europeanization_Politicization_and_Small_Country_Diplomacy

16. Crombois J. Eastern Partnership: Geopolitics and Policy Inertia. European View. 2019, 18/1. P. 89-96. URL: <https://www.martenscentre.eu/wp-content/uploads/2019/04/9.pdf>
17. Fiske De Gouveia P. European Infopolitik: Developing EU Public Diplomacy Strategy. London: The Foreign Policy Centre, 2005. URL: <https://www.kamudiplomasisi.org/pdf/kitaplar/EUpublicdiplomacystrategy.pdf>
18. Geraskov S. Ukraine's Image in Japan: Forming Factors. Kobe Gakuin Economic Papers. 2018. Vol. 50. P. 99–121. URL: https://kobegakuin-economics.jp/wp-content/uploads/2021/09/201812_50_099.pdf
19. Handbook of European Foreign Policy / Aarstad, A.K. Aarstad, E. Drieskens, K. Jørgensen, Laatikainen, K. Laatikainen, and B. Tonra (Eds.). London: Sage, 2015. URL: https://books.google.com.ua/books?id=4filCwAAQBAJ&redir_esc=y
20. Herranz-Surrallés A. An emerging EU energy diplomacy? Discursive shifts, enduring practices. Journal of European Public Policy. 2016, 23:9. P. 1386-1405. URL: https://www.researchgate.net/publication/282197489_An_emerging_EU_energy_diplomacy_Discursive_shifts_enduring_practices
21. Kerr P., Wiseman G. Diplomacy in a Globalizing World: Theories and Practices. New York City, NY: Oxford University Press, 2018. URL: <https://www.scribd.com/document/736285450/Diplomacy-in-a-Globalizing-World-compressed>
22. Welsh J. and Fearn D. (Eds.). Engagement: Public Diplomacy in a Globalized World. London, Foreign Commonwealth Office, 2008. URL: https://uscpublicdiplomacy.org/sites/uscpublicdiplomacy.org/files/useruploads/u26739/Engagement_FCO.pdf
23. Wike R., Poushter J., Silver L., Fetterolf J. and Mordecai M. America's Image Abroad Rebounds With Transition From Trump to Biden. Pew Research Center, 2021. URL: <https://www.pewresearch.org/global/2021/06/10/americas-image-abroad-rebounds-with-transition-from-trump-to-biden/>

3. Інтернет-ресурси

1. Агентство міжнародного розвитку США: URL: <https://www.usaid.gov>
2. Британська Рада. URL: <https://www.britishcouncil.org>
3. Гете Інститут. URL: <https://www.goethe.de>
4. Інститут Сервантеса. URL: <https://www.cervantes.es>
5. Інститут Конфуція. URL: <https://www.cief.org.cn>
6. Міністерство закордонних справ України. URL: <https://mfa.gov.ua>
7. Товариство Данте Аліґ'єрі. URL: <https://ladante.it>
8. Угода про утворення Європейського Союзу. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:12016M/TXT>
9. Український інститут. URL: <https://ui.org.ua>
10. Французький Інститут. URL: <https://www.institutfrancais.com>
11. Японська Фундація. URL: <https://www.jpff.go.jp>
12. Ukraine Analytica. URL: <https://ukraine-analytica.org>

5. Методика опанування навчальної дисципліни (освітнього компонента)

Навчання здійснюється на основі студентоцентрованого підходу та стратегії взаємодії викладача й здобувача вищої освіти з метою засвоєння навчального матеріалу та формування відповідних компетентностей.

Під час навчання застосовуються стратегії активного індивідуального та колективного навчання, а також розвивальні технології, підкріплені активними формами та методами, зокрема: інформативно-рецептивний метод, проблемно-пошукові методи (насамперед метод проблемного викладу задля формування навичок постановки проблеми та визначення шляхів її розв'язання, реалізацію самостійного пошуку; евристичні методи задля знаходження оптимальних вирішень творчих завдань, активізації творчого мислення).

Окрім традиційних методів навчання, в освітньому процесі, застосовуються й такі методи: метод рефлексії, що створює умови для глибшого засвоєння навчального матеріалу та сприяє формуванню навчально-стратегічної усвідомленості здобувача освіти; метод залучення здобувачів до позааудиторної діяльності (конференції, виставки, освітні екскурсії), який сприяє пошуку тематичної інформації, розвитку навичок ділової комунікації та вдосконаленню аналітичних здібностей; метод міждисциплінарного навчання, що забезпечує формування фахової компетентності через одночасне оволодіння предметними знаннями з різних галузей; метод контекстного навчання, орієнтований на професійну підготовку здобувачів вищої школи, який реалізується шляхом системного включення професійного контексту та поступового насичення навчального процесу елементами майбутньої професійної діяльності.

Усі методи навчання опосередковано спрямовані також на формування навчально-стратегічної компетентності здобувача вищої школи, зокрема на розвиток метакогнітивної свідомості (процес організації, реалізації, контролю та коригування своєї навчальної діяльності).

Лекції

Лекція 1. Вступ до публічної дипломатії.

Лекція 2. Теоретичні та інституційні аспекти публічної дипломатії.

Лекція 3. Напрями публічної дипломатії.

Лекція 4. Імідж та бренд. Процес формування іміджу країни.

Лекція 5. Глобальний контекст публічної дипломатії: дипломатія vs пропаганда.

Лекція 6-7. Національні моделі публічної дипломатії в країнах ЄС.

Лекція 8. Україна у вимірах європейської публічної дипломатії.

Практичні (семінарські) заняття

Семінарське заняття 1-2. Вступ до публічної дипломатії.

Семінарське заняття 3-4. Теоретичні та інституційні аспекти публічної дипломатії. Техніки публічної дипломатії.

Семінарське заняття 5-6. Напрями публічної дипломатії. Культурна, спортивна, кулінарна, освітня, цифрова дипломатія.

Семінарське заняття 7-8. Імідж та бренд. Процес формування іміджу країни за кордоном.

Семінарське заняття 9-10. Глобальний контекст публічної дипломатії: дипломатія vs пропаганда.

Семінарське заняття 11-12. Національні підходи до публічної дипломатії в країнах ЄС.

Семінарське заняття 13-14. Національні моделі публічної дипломатії в країнах ЄС.

Семінарське заняття 15. Україна у вимірах європейської публічної дипломатії. Проведення МКР.

6. Самостійна робота здобувача вищої освіти

Самостійна робота здобувача вищої освіти в рамках освітнього компоненту включає комплекс тематичних питань для роздумів і практичних завдань, спрямованих на самоконтроль знань та організацію самопідготовки студентів в рамках кожного з практичних/семінарських занять і передбачає: підготовку до аудиторних занять, підготовку до модульної контрольної роботи, підготовку до заліку.

№ з/п	Самостійна робота студентів	Кількість годин
1	Підготовка до аудиторних занять	64
2	Підготовка до складання модульної контрольної роботи	4
3	Підготовка до заліку	6
	Всього	74

Політика та контроль

7. Політика навчальної дисципліни (освітнього компонента)

Правила відвідування занять

Відвідування лекцій є обов'язковим. Здобувач вищої освіти, який пропускає лекції, може мати труднощі з належною підготовкою до семінарів, однак йому не потрібно відпрацьовувати пропущені лекції. Здобувачу вищої школи під час лекції рекомендується конспектувати основні аспекти, ключові поняття, визначення, класифікації та алгоритми, що пояснює викладач.

Активна участь у семінарських (практичних) заняттях є обов'язковою і має важливе значення для формування рейтингу здобувача вищої освіти. Готуючись до семінарського заняття здобувач вищої школи має обов'язково опрацювати лекційний матеріал певної теми, а також опрацювати інформацію теми, що представлена у основному списку літератури. У разі виникнення запитань або незрозумілих моментів слід обов'язково обговорити їх з викладачем. Якщо здобувач вищої школи не встиг підготуватися, йому варто уважно слухати виступи інших і намагатися компенсувати недостатню підготовку, засвоюючи нову інформацію.

Якщо здобувач вищої освіти пропускає семінари чи контрольні заходи з поважних причин (наприклад, через хворобу чи інші важливі обставини), він матиме змогу виконати завдання впродовж наступного тижня. Перевірка знань здобувачів вищої школи із тем, які вони пропустили, здійснюватиметься через консультації з викладачем, графік яких доступний на сайті кафедри філософії.

Бали за фактичну присутність на лекціях і семінарах не нараховуються.

Дистанційне навчання

У разі запровадження дистанційного (змішаного) формату навчання організація освітнього процесу здійснюється відповідно до Положення про дистанційне навчання в КПІ ім. Ігоря Сікорського (<https://osvita.kpi.ua/index.php/node/188>), Регламенту проведення семестрового контролю в дистанційному режимі (<https://osvita.kpi.ua/node/148>).

Організація освітнього процесу здійснюється з використанням технологій дистанційного навчання, зокрема через Платформу дистанційного навчання «Сікорський» (<https://www.sikorsky-distance.org>) та АС «Електронний кампус» (<https://ecampus.kpi.ua>). Здобувачі вищої школи приєднуються до платформи «Сікорський» (Google Classroom) через корпоративну електронну пошту у домені @iit.kpi.ua.

Освітній процес у дистанційному режимі здійснюється відповідно до затвердженого розкладу навчальних занять. У режимі дистанційного навчання заняття відбуваються у вигляді онлайн-конференції на платформі Zoom. Посилання на конференцію надається на початку семестру.

Заняття в режимі дистанційного навчання проводяться через онлайн-конференції на платформі Zoom. Результати оцінювання висвітлюють у АС «Електронний кампус» на особистій сторінці здобувача вищої освіти (<https://ecampus.kpi.ua>).

Правила поведінки на заняттях

На заняттях слід дотримуватись норм етичної поведінки, що визначені у Кодексі честі Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського» (<https://kpi.ua/code>), а також Положенні про комісію з питань етики та академічної чесності НТУУ «КПІ» (https://data.kpi.ua/sites/default/files/files/2015_1-140a1.pdf).

На території університету здобувачі вищої освіти зобов'язані дотримуватись установлених Правил внутрішнього розпорядку (<https://kpi.ua/admin-rule>). Під час лекційних і практичних занять в аудиторіях, а також у процесі відеоконференцій, мобільні телефони слід використовувати лише в беззвучному режимі та виключно з навчальною метою — для пошуку необхідної інформації в інтернеті.

Правила призначення заохочувальних балів

Заохочувальні не входять до основної шкали РСО.

Максимальна кількість заохочувальних балів – **10** (10% від суми рейтингових балів).

Здобувач вищої школи може отримати заохочувальні (додаткові) бали за участь у міжнародних та/чи всеукраїнських наукових, науково-практичних конференціях, олімпіадах (студентських, всеукраїнських), конкурсах з тематики навчальної дисципліни.

Політика оцінювання контрольних заходів

Оцінювання контрольних заходів здійснюється відповідно до Положення про систему оцінювання результатів навчання в КПІ ім. Ігоря Сікорського (<https://osvita.kpi.ua/node/37>), Положення про поточний, календарний та семестровий контроль результатів навчання в КПІ ім. Ігоря Сікорського (<https://osvita.kpi.ua/node/32>).

Результати оцінювання семестрового контролю висвітлюються у АС «Електронний кампус» на особистій сторінці здобувача вищої школи (<https://ecampus.kpi.ua>).

У випадку незгоди здобувача вищої школи з оцінкою за результатами контрольного заходу, він має право подати апеляцію у день оголошення результатів відповідного контролю на ім'я декана факультету за процедурою визначеною Положенням про апеляції в КПІ ім. Ігоря Сікорського (<https://osvita.kpi.ua/index.php/node/182>).

Політика дедлайнів та перескладань

Невиконання завдань або порушення термінів їх виконання з неповажних причин призводить до втрати можливості отримати відповідні рейтингові бали. У разі пропуску контрольних заходів з поважних причин здобувачу вищої освіти надається право додатково виконати завдання впродовж найближчого тижня.

Порядок ліквідації академічної заборгованості та перескладання семестрового контролю регулюється Положенням про поточний, календарний та семестровий контроль результатів навчання в КПІ ім. Ігоря Сікорського (<https://osvita.kpi.ua/index.php/node/32>). Здобувач вищої освіти, у якого за результатами семестрового контролю виникла академічна заборгованість, також має право її ліквідувати відповідно до Положення про надання додаткових освітніх послуг здобувачам вищої освіти в КПІ ім. Ігоря Сікорського (<https://osvita.kpi.ua/index.php/node/177>).

Визнання результатів навчання, набутих у неформальній / інформальній освіті

Порядок визнання таких результатів регламентується Положенням про визнання результатів навчання, набутих у неформальній / інформальній освіті (<https://osvita.kpi.ua/index.php/node/179>).

Можуть бути зараховані окремі змістовні модулі або теми дисципліни. В такому разі здобувач звільняється від виконання відповідних завдань, отримуючи за них максимальний бал відповідно до рейтингової системи оцінювання.

Позааудиторні заняття та залучення професіоналів-практиків

Під час вивчення навчальної дисципліни можливі позааудиторні заняття, що включають відвідування науково-практичних заходів, лекторів, тренінгів тощо, в межах тематики дисципліни.

Академічна доброчесність

У процесі вивчення навчальної дисципліни необхідним є неухильне дотримання політики академічної доброчесності, визначеної чинним законодавством та внутрішніми документами закладу освіти.

Політику, стандарти та процедури дотримання академічної доброчесності містять такі регламентуючі документи КПІ ім. Ігоря Сікорського, що оприлюднені на сайті університету: Кодекс честі КПІ ім. Ігоря Сікорського (<https://kpi.ua/files/honorcode.pdf>), Положення про систему запобігання академічному плагіату (<https://rb.gy/agihij>), нормативно-правові документи, офіційні рекомендації, накази та розпорядження, соціологічні дослідження, методичні матеріали, освітні курси (<https://kpi.ua/academic-integrity>).

Недотримання принципів академічної доброчесності, зокрема виявлення плагіату чи дублювання завдань, призводить до виставлення нульового балу за відповідну роботу.

Політика використання штучного інтелекту

Використання штучного інтелекту регулюється «Політикою використання штучного інтелекту в академічній діяльності КПІ ім. Ігоря Сікорського» (<https://osvita.kpi.ua/node/1225>). Всі завдання, виконувані здобувачами під час навчання, повинні бути результатом їх власної оригінальної роботи. Використання штучного інтелекту (ШІ) для автоматичного створення відповідей без подальшого їх аналізу і доопрацювання заборонено. Здобувачам не рекомендується використовувати ШІ як єдине джерело інформації. Важливо перевіряти та аналізувати отримані відомості з інших надійних джерел. Будь-яке застосування інструментів ШІ для виконання завдань повинно бути чітко зазначене і задокументоване.

Використання ШІ повинно відповідати принципам академічної доброчесності.

8. Види контролю та рейтингова система оцінювання результатів навчання (PCO)

PCO з навчальної дисципліни складається з:

Поточного контролю: опитування за темою заняття, робота над творчими завданнями, кейсами, модульна контрольна робота.

Календарного контролю: проводиться двічі на семестр як моніторинг поточного стану виконання вимог силабусу.

Семестрового контролю: залік.

Поточний контроль проводиться впродовж семестру з метою забезпечення зворотного зв'язку між викладачем і здобувачами вищої школи у процесі навчання та для перевірки рівня теоретичної та практичної підготовки здобувачів на кожному етапі вивчення навчальної дисципліни.

Викладач оцінює роботу здобувача освіти на кожному семінарському занятті. Здобувач вищої школи отримає найвищий рейтинг, якщо він бере активну участь на семінарських (практичних) заняттях, переважно надає повні та аргументовані відповіді, логічно їх викладає, висловлює власну позицію з дискусійних питань. Пропущені заняття, неточності, неповнота, помилки у відповідях спричиняють зниженню рейтингу здобувача вищої школи.

Модульна контрольна робота (МКР) включає тестові та аналітичні завдання, що охоплюють зміст навчальної дисципліни. Перескладати МКР не можна.

Календарний контроль проводиться з метою моніторингу виконання здобувачами індивідуальних навчальних планів згідно з графіком навчального процесу.

Календарний контроль (проміжна атестація) проводиться на 7-у та 13-у тижнях семестру. Для отримання позитивної оцінки з календарного контролю за навчальну дисципліну потрібно набрати не менше 50 % від максимально можливих балів на момент проведення контролю.

Семестровий контроль проводиться відповідно до навчального плану у вигляді заліку в терміни, встановлені графіком навчального процесу.

Умови допуску до семестрового контролю: зарахування усіх передбачених РП завдань.

Оцінювання та контрольні заходи

Рейтинг здобувача вищої школи з навчальної дисципліни складається з балів, отриманих за:

- 1) роботу на семінарських (практичних) заняттях;
- 2) складання модульної контрольної роботи (МКР).

1. Робота на семінарських (практичних) заняттях

(максимальна кількість балів складає 70, максимальна кількість балів на 1 занятті – 5)

14 семінарів × 5 балів = 70 балів

активна участь у проведенні заняття; надання повної і аргументованої, логічно викладеної доповіді, відповіді, висловлення власної позиції з дискусійних питань або повністю правильне вирішення завдань з відповідним обґрунтуванням, у поєднанні зі слухними доповненнями відповідей інших здобувачів вищої школи у процесі дискусії	5
активна участь у проведенні заняття; надання правильних відповідей або правильне вирішення завдань з незначними неточностями, порушеннями логіки викладення відповіді чи обґрунтування при вирішенні задачі	4
надання відповідей з чисельними значними похибками або вирішення задачі з грубими помилками, вирішення задачі без обґрунтування	3
відсутність відповіді, ухиляння від участі у семінарському занятті	0

2. Складання модульної контрольної роботи

Максимальна кількість балів складає 30

Частина 1: 20 тестових завдань × 1 бала = 20 балів

Частина 2: три аналітичні завдання: 10 балів

№ з/п	Критерії оцінювання МКР	Ваговий бал
1.	Відповідь правильна (не менше 90% потрібної інформації)	27-30

2.	Несуттєві помилки у відповіді (не менше 75% потрібної інформації)	24-26
3.	Є недоліки у відповіді та деякі помилки (не менше 60% потрібної інформації)	21-23
4.	Суттєві помилки у відповіді ($\leq 50\%$ потрібної інформації)	18-20
5.	Відповідь відсутня або не правильна	0

Система оцінювання

№ з/п	Контрольний захід	%	Ваговий бал	Кіл-ть	Всього
1.	Робота на семінарських заняттях (презентації, доповіді, участь в дискусіях, виконання творчих завдань, кейсів, робота в групах тощо)	75	5	15	70
2.	Модульна контрольна робота	25	25	1	30
	Всього				100

Семестровий контроль: ЗАЛІК

Семестровий контроль проводиться відповідно до навчального плану у вигляді заліку в терміни, встановлені графіком навчального процесу.

Здобувач отримує позитивну залікову оцінку за результатами роботи в семестрі, якщо має підсумковий рейтинг за семестр не менше 60 балів та виконав умови допуску до семестрового контролю.

Умови допуску до заліку: рейтинг ≥ 36 б.

Не виконані умови допуску $\rightarrow$ Не допущено.

< 60 балів $\rightarrow$ залікова к/р

≥ 60 балів = оцінка (відмінно, дуже добре, добре, задовільно, достатньо, незадовільно). Оцінка може бути підвищена за бажанням за рахунок виконання залікової к/р.

Принцип визначення підсумкової оцінки. Рейтингова оцінка доводиться до здобувачів на останньому занятті з дисципліни в семестрі. Здобувачі, які виконали всі умови допуску до заліку і мають рейтингову оцінку 60 та більше балів, отримують відповідну до набраного рейтингу оцінку без додаткових випробувань.

Зі здобувачами, які виконали всі умови допуску до заліку та мають рейтингову оцінку менше 60 балів, а також з тими здобувачами, хто бажає підвищити свою рейтингову оцінку, викладач проводить семестровий контроль у вигляді залікової контрольної роботи (письмова). Якщо оцінка, отримана за залікову контрольну роботу менша ніж за рейтингом, попередній рейтинг здобувача скасовується і він отримує оцінку з урахуванням результатів залікової контрольної роботи.

Залікова контрольна робота складається з 4 питань. Ваговий бал 1 питання 25 балів.

25-23 балів – повна, чітка, викладена в певній логічній послідовності відповідь на поставлене питання, що свідчить про глибоке розуміння суті питання, ознайомлення студента не лише з матеріалом лекцій, але й з підручником та додатковою літературою; висловлення студентом власної позиції щодо дискусійних проблем, якщо такі порушуються у питанні; студент демонструє повні й міцні знання навчального матеріалу.

22-18 балів – не зовсім повна або не достатньо чітка відповідь на всі поставлені питання, що свідчить про правильне розуміння суті питання, ознайомлення студента з матеріалом лекцій та підручника; незначні неточності у відповідях.

17-13 балів – поверхове ознайомлення студента з навчальним матеріалом або значні похибки у відповідях.

12-0 балів – незасвоєння тем.

Максимальна сума балів складає **100**.

Приблизний перелік питань на Залік подано у Додатку 1.

Сума балів переводиться у систему оцінювання згідно з таблицею.

Таблиця переведення рейтингових балів до оцінок за університетською шкалою

<i>Кількість балів</i>	<i>Оцінка</i>
100-95	Відмінно
94-85	Дуже добре
84-75	Добре
74-65	Задовільно
64-60	Достатньо
Менше 60	Незадовільно
Не виконані умови допуску	Не допущено

Робочу програму навчальної дисципліни (силабус):

Складено доцентом кафедри філософії, кандидатом філософських наук, доцентом Гераськовим Сергієм Вадимовичем

Ухвалено кафедрою філософії (протокол № 22 від 20 червня 2025 р.)

Погоджено Методичною комісією факультету (протокол № 4 від 24 червня 2025 р.)

Додаток 1

Орієнтовний перелік питань на залік:

1. Поняття «публічна дипломатія».
2. Еволюція публічної дипломатії.
3. Теорії публічної дипломатії.
4. Публічна дипломатія і «м'яка сила».
5. Публічна дипломатія і стратегічні комунікації.
6. Публічна дипломатія і пропаганда: спільне та відмінне.
7. Інформаційно-психологічні операції та їх вплив на суспільство.
8. Методи публічної дипломатії.
9. Етичні проблеми в публічній дипломатії.
10. Соціологічні концепції публічної дипломатії.
11. Публічна дипломатія як політична комунікація.
12. Маркетинговий вимір публічної дипломатії. Публічна дипломатія і PR.
13. Релігійний вимір дипломатії.
14. Місце культурної дипломатії у системі публічної дипломатії.

15. Форми та засоби культурної дипломатії.
16. Державна політика та міжнародні культурні комунікації.
17. Освіта як інструмент культурної дипломатії.
18. Експертна дипломатія та її значення.
19. Міжнародне телерадіомовлення і його роль в публічній дипломатії.
20. Теорія ігор двох рівнів Р. Патнема.
21. Роль культурних, освітніх, наукових інституцій у здійсненні публічної і культурної дипломатії.
22. Роль та місце діаспори в здійсненні публічної і культурної дипломатії.
23. Публічна і культурна дипломатія громадських організацій і аналітичних центрів.
24. Спортивна дипломатія та її форми.
25. Гастродипломатія в сучасному світі.
26. Цифрова дипломатія як інструмент міжнародних комунікацій.
27. Фактори поширення цифрової дипломатії. Твіпломатія.
28. Специфіка роботи з національною та закордонною аудиторією. Методи вивчення громадської думки в іноземній державі.
29. Проблема формування довіри у населення.
30. Практичні аспекти публічної дипломатії. Техніки впливу на аудиторію.
31. Загальна характеристика понять “образ”, “імідж” та “бренд країни”.
32. Жорстке та м’яке моделювання іміджу країни.
33. Зв'язок між національним брендингом та публічною дипломатією.
34. Сучасні тренди в національному брендингу.
35. Імідж та бренд територій.
36. Історія розвитку бренду європейської країни (на вибір).
37. Міжнародні відносини і публічна дипломатія: проблема взаємовпливу.
38. Публічна дипломатія в умовах глобалізації: виклики та перспективи.
39. Публічна дипломатія США: головні тенденції.
40. Концепція «розумної сили» (smart power) як основа «нової публічної дипломатії».
41. Програми академічних обмінів та їх роль у публічній дипломатії.
42. Специфіка та інструменти публічної дипломатії КНР. Інститут Конфуція.
43. Публічна дипломатія в Японії. Японська Фундація.
44. Манга і аніме в стратегії “м’якої сили” Японії.
45. Головні інституції культурної дипломатії рф.
46. Національні моделі публічної дипломатії в країнах ЄС: загальна характеристика.
47. Особливості публічної дипломатії Німеччини.
48. Культурна дипломатія Німеччини. Гете Інститут.
49. Цифрова дипломатія Німеччини.
50. Публічна дипломатія у Франції: політика франкофонії.
51. Культурна дипломатія Франції. Французький Інститут.
52. Цифрова дипломатія Франції.
53. Британська модель публічної дипломатії. Британська Рада.
54. Публічна дипломатія по-італійськи.
55. Культурна дипломатія Італії. Товариство Данте Аліг’єрі.
56. Цифрова дипломатія Італії.
57. Культурна дипломатія Іспанії і Португалії.
58. Підходи до публічної дипломатії в Балтійських країнах.
59. Моделі публічної дипломатії в країнах Центральної та Східної Європи.
60. Публічна дипломатія в скандинавських країнах.
61. Успішні практики публічної дипломатії в незалежній Україні.

62. Люблінський трикутник як майданчик для публічної дипломатії.
63. Історія спортивної дипломатії в Україні.
64. Особливості здійснення публічної та культурної дипломатії України в умовах війни.
65. Стратегія публічної дипломатії Міністерства закордонних справ України 2021-2025.
66. Стратегія Українського інституту 2020-2024: аналіз та підсумки.
67. Процес формування іміджу України за кордоном: стратегія і тактика.
68. Публічна дипломатія України в геометрії Східного партнерства.